

lére gyűjteményes kiadványsorozat indul meg: *Fontes rerum archaeologica Hungaricarum* címen.

Ebben a vállalatban elsőként fog megjelenni a *Bibliographia archaeologica Hungarica*. Ezt követi a *Bibliographia archaeologica Hungarica linguae externae*, majd a *Lingua archaeologica Hungarica*, a *Scriptores rerum*

archaeologicarum Hungaricarum, a *Corpus vasorum antiquorum praeistoriae pertinentium* és az egyes múzeumok teljes anyagának *katalógusai*. Először a *Catalogus Musei Bácsensis*, majd sorra azok a katalógusok, amelyek a munka során elkészülnek.

Dr. Banner János.

A csanádvármegyei régiséggyűjtemény felállítása.

A Csanádvármegyei Történelmi és Régészeti Társulat, amely 1889—1902 között évkönyvet is adott ki, a nyolcvanas évek óta arra törekedett, hogy a megye területén előkerült leleteket megmentse. Gyűjteménye lassan gyarapodott, rendszeres ásatásokat nem végzett, de így is sok, egyébként veszendőbe menő dolgot szedett össze a megye egész területén. A gyűjteményben természetesen a beszolgáltatott értek is helyet kaptak. Gondozásukra a gimnázium egy-egy tanára vállalkozott s így a leletek nemcsak megmaradtak, hanem a középiskolai oktatás céljait is szolgálták. Idekerültek a huszas évek elején a bökényi Marospartból előkerült leletek is, amelyeknek közlése is a gimnázium értesítőjében jelent meg.

Utóbb Makó város mérnöki hivatala is gondjaiba vette a város területén talált régiségeket s gondosan feljegyezte a lelőhelyeket, a hivatal egyik szekrényében őrizte.

Mikor a huszas évek vége felé a Csanádmegyei Könyvtár megindult s ezzel a Régészeti Társulat is újra megkezdte működését, a gimnáziumban őrzött gyűjtemény a vármegyházára került s a levéltár gondozása alatt állott. A megye kezdettől fogva törekedett vármegyei múzeum felállítására,

amelynek gondolata úgy Tarnay Ivor, mint Ferenczy Béla alispán előtt kedves volt. Előbb a megyeházának kibővítésével akarták megoldani a múzeum épületének a kérdését is, de utóbb a DMKE-épület megvásárlásával nemcsak a múzeum, de a levéltár és könyvtár ügye is nyugvópontra jutott.

A makói gyűjtésekkel és más csanádmegei leletekkel is nagyon megsaporodott gyűjtemény ekkor került feldolgozásra a Régiségtudományi Intézetbe, ahol új leltározása, preparálása és feldolgozása is elkészült.

Ez év folyamán az alispán megértő támogatásával a Régészeti Társulat szekrényeket csináltatott, amelyeknek terveit az intézet készítette el. Nem volt tehát semmi oka annak, hogy a gondosan feldolgozott anyag továbbra is az intézetben maradjon s a nyár elején visszakerült Makóra.

Felállítását a Régiségtudományi Intézet végezte. December vége óta a nagyközönségnek is rendelkezésére áll.

A normális idők visszatérével a megye meg fogja tenni a lépéseket arra, hogy — mivel a megyében más közgyűjtemény úgy sincs — mint Csanádvármegyei Múzeum közgyűjteményé nyilváníttassék.

Dr. Banner János.